

”Moniäänistä” aamuyön kuorolaulua Keskuskorttelissa 1970–1980 luvuilla

Kulkuteiltään avonaisen ja kattamattoman 1960-luvulla rakennetun Vaasan Keskuskorttelin muutos moderniksi katetuksi Kauppakeskus Rewell Centeriksi vuonna 1990 merkitsi huomattavia muutoksia sen käyttötarkoitukseen. Runsaasti lisääntyneiden liiketilojen ohella uusi rakennuskokonaisuus tarjosi mahdollisuuksia mm. erilaisille yleisötilaisuuksille (musiikkiesitykset, kokoontumiset, markkinatyypiset tapahtumat jne.). On luonnollista, että keskuksen muuttuminen kokonaan sisätiloiksi merkitsi myös joidenkin aiempien tapahtumatyyppien pois jäännin. Kerron tässä yhdestä pois jääneestä tapahtumaperinteestä, joka tietynlaisesta sisäpiiriluonteestaan johtuen ei liene yleisessä tietoisuudessa. Perinne liittyy Vaasan yliopiston (Keskuskortteliaikana Vaasan kauppakorkeakoulu/korkeakoulu) tohtorinväitöstilaisuuksiin.

Albumikuvassani (kuvaaja Teuvo Kantanen) joukko "asiallisesti pukeutuneita" herrasmiehiä (frakit ja tohtorinhatut) laulaa "moniäänisesti" Kauppakorkeakoululaulua Keskuskorttelin sisäpihan altaan partaalla joskus aamuyön tunteina 12.6.1988. Vaasan korkeakoulu on juuri edellisenä päivänä 11.6. viettänyt 20-vuotisjuhliinsa liittyvää ensimmäistä juhlallista maisteri- ja tohtori-promootiotaan. Päivällä oli juhlava promootioakti Kaupungintalolla, sen jälkeen promootiojumalanpalvelus Vaasan kirkossa, illalla promootioillalliset ravintola Waskiassa ja lopuksi promootiotanssiaiset Kaupungintalolla. Ennen nukkumaanmenoa ja aamun promootiopurjehdusta kuvan herraseurue toteutti vielä perinteisen yhteislauluesityksen Keskuskorttelin altaan reunalla.

Lauluperinne oli saanut alkunsa Vaasan kauppakorkeakoulun ensimmäisen tohtorinväitöksen yhteydessä huhtikuussa 1975. Väittelijänä oli FL Kauko Mikkonen ja tilaisuuden kustoksena

professori, tuolloin myös kauppakorkeakoulun rehtori Mauri Palomäki. Molemmat olivat kovia laulumiehiä. Väitöskaronkan jälkeen aamuyöllä joukko karonkkaan osallistuneita kokoontui tälle kuvan esittämälle paikalle laulamaan ”Kauppakorkeakoululaulun”. Laulu on itse asiassa perinteinen pohjalainen kansanlaulu ”Raha ei lopu” (Raha se ei lopu eikä ruma tartu, lauleli Luomansuun Anssi ...). Sanan raha esiintyminen tekstissä teki siitä kauppakorkealaulun.

Pitkän aikaa kaikissa väitöstilaisuuksissa toteutettiin tuo sama kuvio. Itse tutustuin perinteeseen ensimmäisen kerran jo ennen vuonna 1981 tapahtunutta Vaasaan muuttoani toukokuussa 1978, kun nuorena turkulaistohtorina toimin vastaväittäjänä KTL Martti Luoman tilastotieteen alaan kuuluvassa väitöstilaisuudessa. Laulamassa käytiin silloinkin. 1980-luvulla olin mukana useassa laulutapahtumassa väitöstilaisuuksien yhteydessä. Kun öisin suljettuna oleva Kauppakeskus ei myöhemmin enää mahdollistanut näitä ”julkisia” laulutilaisuuksia, niitä toteutettiin varsinaisen karonkan puitteissa. Tiedossani ei ole, jatkuuko perinne jossakin muodossa edelleen.

Kuvassa kolmantena ja neljäntenä vasemmalta ovat perinteen isät, nyt jo edesmenneet professorit Mauri Palomäki (vihittiin promotiossa kunniatohtoriksi) ja Kauko Mikkonen (sai promotiossa tohtorin arvonmerkkinsä yli 10 vuotta väittelyn jälkeen). Seuraavana rivissä on tapahtuma-aikana Vaasan korkeakoulun rehtorina toiminut tämän kirjoittaja ja sitten professori Matti Jakobsson (promotion yliairut, myöhemmin Vaasan yliopiston rehtori). Muut ovat promotiossa vihittyjä kauppatieteiden tohtoreita.

Monenlaiset ovat herrojen hovit. Kunnioitettu opettajani, esimieheni, sittemmin professorikollegani ja kuolemaansa asti hyvä ja läheinen ystäväni Turun kauppakorkeakoulun professori Pentti Malaska tapasikin sanoa: ”Herrat pyydystivät pyyn, saivat ryyppäämiselleen syyntä”.

Ilkka Virtanen
Professori emeritus